

Nr 814

Av herr **Tobé m. fl.**, angående bildande av vattenvårdsförbund.

(Lika lydande med motion nr 450 i Första kammaren)

Vattenvårdskommittén avgav sitt slutbetänkande i oktober 1964 (SOU 1964: 60). Kommittén framlade där ett förslag till vattenvårdens organisation men berörde också en del andra närliggande frågor.

En av dessa var frågan om behovet av regler för vattenvårdsförbund. I direktiven till utredningen antyddes möjligheten av att i vårt land införa bindande regler för vattenvårdsförbund efter förebild av motsvarande sammanlutningar i Västtyskland och England.

Kommittén redovisar kortfattat hur sådana förbund fungerar i dessa länder och omnämner även de ca 15 vattenvårdsförbund som frivilligt kommit till stånd i vårt land.

Huvuduppgiften för sådana förbund anges i betänkandet vara bl. a. att insamla, bearbeta och offentliggöra undersökningsresultat, att lämna upplysning om för bygden aktuella vattenskyddsfrågor, att skapa och vidmakthålla intresset för frivilliga åtgärder för vattnets skyddande samt att medverka till förbättrad lokal övervakning av avloppsutsläpp.

Då kommittén bedömer behovet av ett statligt ingripande för att bilda vattenvårdsförbund, avvisas detta med motiveringen att i vårt land »huvudansvaret för vattenvården vilar på statliga myndigheter». Vidare säger kommittén att något påtagligt behov av lagregler för tvångsanslutning »verkligen icke förekommit». En ledamot av kommittén reserverade sig dock för lagstiftning om vattenvårdsförbund.

Ett stort antal för förbättrad vattenvård intresserade institutioner och enskilda blev djupt besvikna över detta vattenvårdskommitténs ställningstagande. Kommittén hade verkat under mer än tio år och hade direktivt att utreda frågan om vattenvårdsförbund. När sedan slutbetänkandet kom på det elfte året, så avfördes frågan på knappa fyra sidor och föranledde inget förslag.

Det har nu gått ytterligare några år och det har visat sig vara trögt att bilda nya vattenvårdsförbund. Vidare har de redan existerande inte kunnat uträtta så mycket, beroende på avsaknaden av normerande regler rörande arbetssätt, arbetsuppgifter och ekonomi.

Ytterligare problem har tillkommit genom att avlopp från tätortsbebyggelse i allt större utsträckning använder av torrlägningsföretag förvaltade dikessystem som recipienter. Vidare har ytvatten i allt större utsträckning

fått tagas i anspråk för vattenförsörjning av våra större tätbebyggelseområden. Det kan numera sägas att tillgången på färskvatten är avgörande för dimensioneringen av tätortsutvecklingen och särskilt för storstadsutbyggandet. Oavsett detta är skötseln och underhållet av våra vattendrag en uppgift som inte kan försummas utan påtagliga olägenheter.

Det är helt naturligt att skilda intressen uppkommer längs ett vattendrag. Ju längre nedströms efter vattendraget en ort är belägen desto större intresse har den av att vattnet inte förorenas högre upp. Det största intresset för en god vattenvård i ett vattendrag har angränsande kommuner, men även industriföretag och torrlägningsföretag har behov av en reglering av förhållandena.

Enligt vår mening föreligger det ett starkt behov av att frågan om lagstiftning för vattenvårdsförbund och därmed sammanhängande problem snarast görs till föremål för utredning.

Med hänvisning till vad i motionen anförts får vi föreslå,

att riksdagen hos Kungl. Maj:t hemställer att frågan om lagstiftning för vattenvårdsförbund utreds.

Stockholm den 26 januari 1967

Erik Tobé (fp)

Carl-Wilh. Lothigius (h)

Sven Ekström (s)

John Eriksson (cp)

i Bäckmora
